

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-בן סורר ומורה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
במפתח, ודברי הכל.	רב פפא:											◇	עד.
ביכול להציל באחד מאבריו, ורבי יונתן בן שאול היא.	אביי:											◇	עד.
רודף שהיה רודף אחר חבריו להורגו, ויכול להצילו באחד מאבריו ולא הציל - נהרג עליו.	דתניא, רבי יונתן בן שאול:											◇	עד.
מאי טעמא דרבי יונתן בן שאול?												^	עד.
דכתיב (שמות כ"א) וכי ינצו אנשים וגו'												◇	עד.
במצות שבמיתה הכתוב מדבר, דכתיב, (שמות כ"א) ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש ואפילו הכי אמר רחמנא ולא יהיה אסון ענוש יענש, אי אמרת בשלמא יכול להציל באחד מאבריו לא ניתן להצילו בנפשו - היינו דמשכחת לה דיענש, כגון שיכול להציל באחד מאבריו. אלא אי אמרת יכול דילמא שאני הכא, דמיתה לזה ותשלומין לזה.	ואמר רבי אלעזר:											◇	עד.
לא שניא												◇	עד.
רודף שהיה רודף אחר חבריו, ושיבר את הכלים, בין של נרדף ובין של כל אדם - פטור. מאי טעמא - מתחייב בנפשו הוא. ונרדף ששיבר את הכלים, של רודף - פטור, של כל אדם - חייב. של רודף פטור - שלא יהא ממונו חביב עליו מגופו, של כל אדם חייב - שמציל עצמו בממון חבריו. ורודף שהיה רודף אחר רודף להצילו, ושיבר את הכלים בין של רודף בין של נרדף, בין של כל אדם - פטור. ולא מן הדין, שאם אי אתה אומר כן - נמצא אין לך כל אדם שמציל את חבריו מיד הרודף.	דאמר רבא:											◇	עד.
אבל הרודף אחר בהמה.												■	עד.
העובד עבודה זרה ניתן להצילו בנפשו מקל וחומר: ומה פגם הדיוט ניתן להצילו בנפשו, פגם גבוה לא כל שכן?	תניא, רבי שמעון בן יוחאי:											◇	עד.
וכי עונשין מן הדין?												◇	עד.
עונשין מן הדין.	קא סבר: [רבי שמעון בן יוחאי]											◇	עד.
המחלל את השבת ניתן להצילו בנפשו.	תניא, רבי אלעזר ברבי שמעון:											◇	עד.
סבר לה כאבוא דאמר עונשין מן הדין, ואתאי שבת בחילול חילול מעבודה זרה.	[רבי אלעזר ברבי שמעון]											◇	עד.
נימנו וגמרו בעלית בית נתזה בלוד: כל עבירות שבתורה אם אומרין לאדם עבור ואל תהרג - יעבור ואל יהרג. חוץ מעבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק:											◇	עד.
ועבודה זרה לא?												◇	עד.
מנין שאם אמרו לו לאדם עבוד עבודה זרה ואל תהרג מנין שיעבוד ואל יהרג - תלמוד לומר (ויקרא כ"ב) וחי בהם - ולא שימות בהם. יכול אפילו בפרהסיא - תלמוד לומר (ויקרא כ') ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי.	והא תניא, אמר רבי ישמעאל:											◇	עד.
אינהו דאמור כרבי אליעזר.												◇	עד.
(דברים ו') ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך, אם נאמר בכל נפשך למה נאמר בכל מאדך, ואם נאמר בכל מאדך למה נאמר בכל נפשך, - אם יש לך אדם שגופו חביב עליו מממונו - לך נאמר בכל נפשך, ואם יש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו - לך נאמר בכל מאדך.	דתניא, רבי אליעזר:											◇	עד.
גילוי עריות ושפיכות דמים - כדרבי.												◇	עד.
(דברים כ"ב) כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה, וכי מה למדנו מרוצח? מעתה, הרי זה בא ללמד ונמצא למד: מקיש רוצח לנערה המאורסה, מה נערה המאורסה - ניתן להצילו בנפשו, אף רוצח - ניתן להצילו בנפשו. ומקיש נערה המאורסה לרוצח, מה רוצח - יהרג ואל יעבור, אף נערה המאורסה - תהרג ואל תעבור.	דתניא, רבי:											◇	עד.
רוצח גופיה מנא לך?												◇	עד.
סברא הוא.												◇	עד.
דההוא דאתא לקמיה דרבה, ואמר ליה: אמר לי מרי דוראי זיל קטליה לפלניא, ואי לא - קטלינא לך.												◇	עד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

סנהדרין-בן סורר ומורה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לקטלוך ולא תיקטול. מי יימר דדמא דידך סומק טפי דילמא דמא דהוא גברא סומק טפי.	אמר ליה: [רבה]											עד:
לא שנו אלא שלא בשעת השמד, אבל בשעת השמד - אפילו מצוה קלה יהרג ואל יעבור.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:										◇	עד:
אפילו שלא בשעת השמד, לא אמרו אלא בצניעא, אבל בפרהסיא - אפילו מצוה קלה יהרג ואל יעבור.	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:										◇	עד:
מאי מצוה קלה?									^			עד:
אפילו לשנויי ערקתא דמסאנא.	רבא בר יצחק אמר רב:										◇	עד:
וכמה פרהסיא?										^		עד:
אין פרהסיא פחותה מעשרה בני אדם.	רבי יעקב אמר רבי יוחנן:										◇	עד:
פשיטא, ישראלים בעינן, דכתיב (ויקרא כ"ב) ונקדשתי בתוך בני ישראל.											■	עד:
תשעה ישראל ונכרי אחד מהו?	בעי רבי ירמיה:									^		עד:
אתיא תוך תוך, כתיב הכא ונקדשתי בתוך בני ישראל וכתבי התם (במדבר ט"ז) הבדלו מתוך העדה הזאת מה להלן עשרה וכולהו ישראל - אף כאן עשרה וכולהו ישראל.	תא שמע, דתני רב ינאי אחזה דרבי חייא בר אבא:										! ■	עד:
והא אסתר פרהסיא הוא?											?	עד:
אסתר קרקע עולם היתה.	אביי:										!	עד:
הנאת עצמן שאני. דאי לא תימא הכי - הני קוואקי ודימוניקי היכי יהבינן להו? אלא הנאת עצמן שאני. הכא נמי: הנאת עצמן שאני.	רבא:										!	עד:
ואזדא רבא לטעמיה											■	עד:
נכרי דאמר ליה להאי ישראל קטול אספסתא בשבתא ושדי לחיותא, ואי לא קטילנא לך - ליקטיל ולא לקטליה. שדי לנהרא - ליקטליה ולא ליקטול. מאי טעמא - לעבורי מילתא קאי בעי.	דאמר רבא:										■ ■	עד:
בן נח מצווה על קדושת השם או אין מצווה על קדושת השם?	בעו מיניה מרבי אמר:										^	עד:
שבע מצות נצטוו בני נח. ואם איתא - תמני היינן	אביי, תא שמע:										■ ?	עד:
אינהו וכל אבורייהו.	אמר ליה רבא:										!	עד:
מאי הוי עלה?											^	עד:
כתיב (מלכים ב' ה') לדבר הזה יסלח ה' לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחוות שמה והוא נשען על ידי והשתחויתי, וכתוב (מלכים ב' ה') ויאמר לו לך לשלום ואם איתא - לא לימא ליה	רב דאדא בר אהבה, אמרי בי רב:										!	עד: